

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. ledna 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohumila Kaláta a soudců JUDr. Jany Lemfeldové a JUDr. Vladimíra Vočky Ph.D. odvolání obžalovaných [jméno] [jméno], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni a zúčastněné osoby [jméno] [příjmení], [datum narození], proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6.8.2020 sp.zn. 4T 1/2020 a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni a obžalované [jméno] [příjmení] se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se zrušuje ohledně obžalované [jméno] [příjmení], [datum narození] a z podnětu Krajského státního zastupitelství v [obec] ohledně obžalované [jméno] [příjmení], [datum narození], u obou ve výrocích o uložení trestech.

Podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr.ř. se nově rozhoduje tak, že

obžalovaná [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec],

se při nezměněném výroku o vině pokračujícím zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku

odsuzuje

podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmi (8) roků. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč,

a obžalovaná [jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec],

se při nezměněném výroku o vině účastenstvím ve formě pomoci ke zvlášť závažnému zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku

odsuzuje

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) roků. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se zkušební doba stanoví v trvání tří (3) roků.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest 50 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč.

Odvolání obžalovaného [jméno] [jméno], [datum narození], obžalované [jméno] [příjmení], [datum narození], zúčastněné osoby [jméno] [příjmení] a státního zástupce Krajského státního zastupitelství v [obec] podané v neprospěch obžalovaného [jméno] [jméno] se podle § 256 tr.ř. zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byli obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými zvlášť závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, obžalovaný [příjmení] i dle odst. 2 písm. b) tohoto ustanovení, a obžalovaná [jméno] [příjmení] účastenstvím ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) k § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

2. Za toto jednání pak byly obžalovaným uloženy tresty dle § 283 odst. 3 tr. zákoníku, a to obžalovanému [jméno] v trvání devíti roků s výkonem ve věznici s ostrahou a dále trest propadnutí náhradní hodnoty, a to peněžní částky 100 000 Kč a 1135 Eur, obžalované [jméno] [příjmení] v trvání devíti roků s výkonem ve věznici s ostrahou a obžalované [jméno] [příjmení] za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku v trvání tří roků, když výkon tohoto trestu jí byl podmíněně odložen dle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání tří roků.

3. Obžalovanému [jméno] [jméno] bylo dále podle § 102 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uloženo ochranné opatření – zabránění části majetku, a to ohledně nemovitosti v [adresa] – nemovitost - pozemek parcelní číslo st. 44/2 v obci [obec] (558061), katastrální území Dožice (631469), číslo LV: 264, o výměře 997 m², zastavěná plocha a nádvoří, a veškeré stavby na něm se nacházející, včetně rodinného domu [adresa], ve vlastnictví [jméno] [příjmení], narozené dne [datum], bytem [adresa].

4. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu se předmětné trestné činnosti dopustili tak, že po předchozí vzájemné domluvě obžalovaného [jméno] [jméno] a obžalované [jméno] [příjmení], na společné výrobě a prodeji metamfetaminu (tzv. pervitinu) za účelem zisku, učiněné nejpozději počátkem roku 2019, si [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] za tímto účelem od přesně neustanovených osob obstarávali přesně nezjištěné léčivo s obsahem pseudoefedrinu, který je prekurzorem k výrobě metamfetaminu, a další potřebné chemikálie k jeho výrobě, a to jód, kyselinu fosforečnou, aceton, toluen, hydroxid sodný, kyselinu chlorovodíkovou, fosfor, tyto věci dopravili do rodinného domu a přilehlé hospodářského budovy v obci [adresa], okr. [okres], které užívali obžalovaný [jméno] [jméno] a obžalovaná [jméno] [příjmení], a v hospodářské budově pak z těchto léků a chemikálií pomocí elektrického vařiče sloužícího k zahřívání látek, skleněných tálů sloužících k sušení meziprojektu a konečného produktu, skleněných baněk sloužících jako varné nádoby, plastových sudů nebo kýblů vhodných pro extrakci, popř. uložení odpadu z výroby, teploměru, a pomocí digitální váhy a hadice opakovaně prováděli extrakci efedrinu, resp. pseudoefedrinu z opatřených tablet, z tohoto následně vyráběli metamfetamin v tekutém

skupenství, který pak převedli na krystalickou formu, přičemž takto konkrétně obžalovaný [jméno] [jméno] a obžalovaná [jméno] [příjmení]

-) ve dnech 27.01 až [datum] vyrobili přesně nezjištěné množství metamfetaminu, který dále prodali, kdy obžalovaná [jméno] [příjmení] prodala přesně nezjištěné množství metamfetaminu nejméně [jméno] [příjmení], [datum narození],

-) ve dnech 14.02 až [datum] vyrobili přesně nezjištěné množství metamfetaminu, který dále prodali,

-) ve dnech 07.03 až [datum] vyrobili přesně nezjištěné množství metamfetaminu, který dále prodali,

-) ve dnech 31.03 až [datum], vyrobili z léků s obsahem pseudoefedrinu, uložených ve 14 krabicích, postupně v 6 výrobních cyklech přesně nezjištěné množství metamfetaminu, který dále prodali,

-) ve dnech [datum] až [datum] vyrobili z léků s obsahem pseudoefedrinu, uložených v 1 plastovém kbelíku, postupně v 6 výrobních cyklech přesně nezjištěné množství metamfetaminu, který dále prodali,

-) v době od [datum], cca 20.00 hodin, do svého zadržení policejním orgánem dne [datum], 21:45 hodin, poté co si od dosud přesně neustanovených osob obstarali přesně neurčené léčivo s obsahem pseudoefedrinu a zajistili si další předměty a chemikálie nezbytné pro vlastní výrobu pervitinu, a to včetně jedné láhve kyseliny solné (chlorovodíkové) 30% o objemu 1 litr, kterou pro ně zakoupila dne [datum] okolo 19.00 hodin obžalovaná. [jméno] [příjmení] v prodejně drogerie Teta v [obec], ulice [ulice], s vědomím, že ji obžalovaný [jméno] [jméno] a obžalovaná [jméno] [příjmení] společně s dalšími chemikáliemi použijí k výrobě metamfetaminu, když obžalovaná [jméno] [příjmení] nejméně od [datum] věděla, že její druh obžalovaný [jméno] [jméno] a její matka obžalovaná [jméno] [příjmení] v objektu v [část obce] č. 82 vyrábí ve velkém množství metamfetamin a tento následně prodávají a že k jeho výrobě používají různé chemikálie, včetně kyseliny solné, obžalovaná [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [jméno] z těchto léků a chemikálií vyrobili metamfetamin již ve formě krystalické látky o hmotnosti 16,21 g a čistotě metamfetaminu 69,1%, což představuje 11,20 g čisté metamfetaminové báze, dále tekutinu o objemu 3970 ml obsahující cca 695 g čisté metamfetaminové báze, a dále 2754,3 g krystalické látky obsahující hydrochlorid pseudoefedrinu, tj. výchozí látky pro výrobu pervitinu, kdy z tohoto množství bylo teoreticky možné získat až 2536 g čistého hydrochloridu metamfetaminu (tj. pervitinu), kdy tyto látky byly zajištěny při domovní prohlídce v hospodářském objektu [adresa] takto jednali přesto, že neměli povolení k zacházení s návykovými látkami podle § 4 a § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, tedy neoprávněně, přičemž pervitin obsahuje metamfetamin, který je uveden jako psychotropní látka v příloze číslo 5 nařízení vlády číslo 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, v níž je stanoven seznam látek zařazených do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách vyhlášené pod č. 62/1989 Sb., a efedrin, resp. pseudoefedrin je výchozí látkou pro výrobu metamfetaminu a je zařazen mezi prekurzory v Nařízení rady (ES) č. 111/2005 ze dne [datum] a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne [datum], a obžalovaný [jméno] [jméno] byl rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.08.2018, sp. zn. 1 T 175/2013, ve spojení s následným rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 05.06.2019, sp. zn. 6 To 59/2019, odsouzen pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na 4 roky se zařazením do věznice s ostrahou.

5. Proti tomuto rozsudku podali odvolání všichni obžalovaní, v jejich neprospěch státní zástupce KSZ v [obec] a dále i zúčastněná osoba [jméno] [příjmení].

6. Obžalovaný [jméno] své odvolání zaměřil do všech výroků napadeného rozsudku. Namítl, že soud I. stupně se řádně nevypořádal s námitkami obhajoby, zejména stran procesní nepoužitelnosti celé řady provedených důkazů, zejména pak samotné domovní prohlídky, která byla provedena jako neodkladný a neopakovatelný úkon, přestože pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Domovní prohlídka konaná dne [datum] provedena na adrese [část obce a číslo], která byla uskutečněna na základě povolení k domovní prohlídce ze dne [datum]. Domovní prohlídka byla konána jako neodkladný a neopakovatelný úkon podle § 160 odst. 4 tr. řádu. Pro takový postup však nebyl dán zákonný důvod, neboť skutečnosti, které zakládaly důvodné podezření, že byl spáchán trestný čin a že jej spáchala konkrétní osoba, byly již známy a zadokumentovány před vydáním povolení k domovní prohlídce, tedy před datem [datum]. Samotná domovní prohlídka byla realizována až v ranních hodinách dne [datum], tedy v době po té, kdy došlo k zadržení obžalovaných. V této situaci tak již nemohl platit důvod neodkladnosti úkonu, který vyjádřil v povolení k domovní prohlídce Okresní soud Plzeň-město, tj. že by obžalovaní zničili nebo odstranili stopy trestného činu, resp. důkazní prostředky, jež se v předmětných, veřejnosti nepřístupných prostorách nacházejí. Nic nebránilo policii provést domovní prohlídku po sdělení obvinění, tedy za standardní účasti obhájců obviněných, když reálně prohlídka proběhla jen v řádu hodin před samotným sdělením obvinění. Odkázal přitom na nález Ústavního soudu ze dne [datum], sp.zn. Pl. ÚS 47/13 ohledně konání neodkladných úkonů. Již samotná časová prodleva mezi povolením domovní prohlídky jako neopakovatelného úkonu ze dne [datum] a její realizací dne [datum], tedy téměř po 3 měsících, zakládá pochybnost o zákonnosti takové prohlídky, když soud rozhodoval za jiné důkazné situace, než jaká byla v době realizace prohlídky. Policejní orgán při plném respektování trestního řádu s požadavky na řádnou obhajobu měl domovní prohlídku učinit až po sdělení obvinění. Soud I. stupně se s námitkami obhajoby stran nezákonnosti domovní prohlídky v podstatě nijak nevypořádal. Namítl též další údajná procesní pochybení, která nebyla blíže zdůvodněna. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

7. Obžalovaná [jméno] [příjmení] rovněž zaměřila své odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. Soudu I. stupně vytýká především nesprávné hodnocení provedených důkazů, které pak vedlo tento soud k nesprávným skutkovým i právním závěrům. Soud I. stupně jednotlivé důkazy hodnotil v rozporu se zásadou in dubio pro reo výhradně v její neprospěch. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že zásada volného hodnocení důkazů nesmí být projevem libovůle, která umožňuje vhodnou interpretaci odůvodnit jakékoliv rozhodnutí. V případě, že z dokazování vyplývá více možných skutkových verzí, je vždy potřeba brát za prokázanou tu, která je pro obžalovanou příznivější. Soud I. stupně vycházel z procesně nepoužitelných důkazů. Vzhledem ke společné obhajobě s obžalovaným [jméno] plně odkázala na veškerou argumentaci stran nezákonných důkazů uváděnou v odvolání spoluobžalovaného [jméno] [jméno], když z nezákonných důkazů vycházel soud I. stupně při uznání viny všech obžalovaných. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby ji zprostil.

8. Obžalovaná [jméno] [příjmení] napadla rozsudek ve vztahu ke své osobě v celém jeho rozsahu, tedy jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Napadené rozhodnutí je vadné pro nesprávné skutkové závěry soudu I. stupně i pro právní posouzení věci soudem I. stupně. Obžalovaná má navíc za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se soud I. stupně nevypořádal s její obranou týkající se zejména procesní nepoužitelnosti některých důkazů provedených v hlavním líčení, jak ji formuloval v závěrečné řeči obhájce obžalované. Obžalovaná trvá na tom, že byla uznána vinnou na základě nezákonně opatřených, a tedy procesně nepoužitelných důkazů. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek Krajského soudu v Plzni zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání.

9. Zúčastněná osoba [jméno] [příjmení] podala odvolání do výroku o uložení ochranného opatření na str. 4 rozsudku - zabránění části majetku podle § 102 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a to ohledně nemovitosti v [adresa] – nemovitost - pozemek parc. č. st. 44/2 v obci [obec] (558061),

katastrální území Dožice, číslo LV: 264, o výměře 997m², zastavěná plocha a nádvoří, a veškeré stavby na něm se nacházející, včetně rodinného domu [adresa], ve vlastnictví [jméno] [příjmení], narozené dne [datum], bytem [adresa]. Navrhla, aby odvolací soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 6. srpna 2020, č.j. 4 T 1/2020 – 3709 ve výroku o zabránění části majetku podle § 102 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a to ohledně nemovitosti v [adresa] – nemovitost - pozemek parc. č. st. 44/2 v obci [obec] (558061), katastrální území Dožice, číslo LV: 264, o výměře 997m², zastavěná plocha a nádvoří, a veškeré stavby na něm se nacházející, včetně rodinného domu [adresa], ve vlastnictví [jméno] [příjmení], narozené dne [datum], bytem [adresa].

10. Státní zástupce KSZ v [obec] zaměřil své odvolání v neprospěch všech obžalovaných. Výroky o vině i právní kvalifikaci považuje u všech obžalovaných za správné. U obžalovaných [jméno] a M. [příjmení] souhlasí též s nepodmíněnými tresty, domnívá se však že měly být uloženy přísnější, tedy v trvání deseti roků. Souhlasí se způsobem výroku trestu v mírnějším typu věznice. Souhlasí rovněž v trestem uloženým obžalované [příjmení]. [příjmení], včetně moderačního ustanovení a uložením trestu s podmíněným odkladem. Zásadně však nesouhlasí s tím, že žádnému z obžalovaných nebyl uložen trest peněžitý s tím, že by tyto tresty neměly být vykonatelnými. Soud zde přehlédl, že došlo k zajištění dvou osobních vozidel pro účely peněžitých trestů, a to vozidla Nissan Qashqai r.z. 6P5 2494, dle kupní smlouvy ve vlastnictví [jméno] [příjmení] a vozidla Nissan Qashqai r.z. 3M1 6150 ve vlastnictví [jméno] [příjmení]. Následně bylo rozhodnuto o prodeji obou vozidel za částky 86.650 Kč a 90.200 Kč. Pokud jde o obžalovaného [jméno] [jméno], je sice proti němu vedena řada exekucí, je však zřejmé, že disponoval nemalými peněžními prostředky, poskytl svědku [příjmení] prostředky na rekonstrukci nemovitosti přes půl milionu korun, pro sebe a spoluobžalované zakoupil zájezd v hodnotě přes 85.000 tis. Kč. Lze tedy usuzovat, že disponoval značnými finančními prostředky. Celková hodnota těchto finančních prostředků je výrazně vyšší než bylo rozhodnuto napadeným rozsudkem v podobě ochranných opatření. Namísto trestu propadnutí náhradní hodnoty a trestu peněžitého by bylo vhodnější uložení pouze peněžitého trestu, který by byl vyšší než u něj zajištěné sumy. Nesouhlasí s tím, že by s ohledem na výši trestů odnětí svobody bylo uložení trestů s finančním postihem neúčelné. Pokud jde o obžalovanou [jméno] [příjmení], byla uznána pouze účastenstvím ve formě nákupu chemikálií v jednom případě, podílela se však na utrácení výdělku z drogové trestné činnosti, užívala nemovitost, hradila nákup bazénu a společně se účastnila zahraniční dovolené. Na její jméno bylo i napsáno vozidlo Nissan Qashqai r.z. 6P5 2494, toto však užíval obžalovaný [příjmení] zatímco ona užívala vozidlo Citroen r.z. 6B6 04 32. Šlo tedy o fiktivní vlastnictví. Navrhl, aby odvolací soud po zrušení příslušných výroků uložil obžalovanému [jméno] odnětí svobody 9-10 roků s výkonem ve věznici s ostrahou a peněžitý trest 500 000 Kč s náhradním trestem na dva roky odnětí svobody, [jméno] [příjmení] stejný trest odnětí svobody i trest peněžitý jako spoluobžalovanému a [jméno] [příjmení] odnětí svobody na tři roky s podmíněným odkladem na tři roky a peněžitý trest 50 000 Kč s náhradním trestem čtyři měsíce odnětí svobody.

11. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1,3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Právo obžalovaných na obhajobu bylo soudem prvního stupně zcela respektováno, obžalovaní nebyli na svých právech kráceni. Také se přesvědčil, že odůvodnění napadeného rozsudku respektuje požadavky dané § 125 odst. 1 tr. řádu a že ze skutkových závěrů soudu prvního stupně lze vycházet. Vrchní soud v Praze se přezkumem spisového materiálu přesvědčil, že skutková zjištění soudu prvního stupně jsou úplná a správná, tedy dostatečná pro rozhodnutí ve věci samé a umožňují učinit závěr o vině obžalovaných žalovaným trestným činem tak, jak to učinil soud prvního stupně, a že nebylo nutno do popisu skutku zasáhnout, rovněž nedospěl k závěru, že by bylo nutno dokazování u veřejného zasedání o odvolání doplnit. Nebylo zjištěno ani to, že by

rozsudek trpěl zásadními vadami, že by bylo nutno napadený rozsudek zrušit, anebo do něj zasáhnout (§ 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu).

12. Vrchní soud v Praze (dále jen vrchní nebo odvolací soud) dospěl k závěru, že krajský soud provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro správné rozhodnutí ve věci tak, jak mu to ukládá trestní řád v § 2 odst. 5. Další doplnění dokazování nebylo shledáno nutným ani v odvolacím řízení. Odvolací soud připomíná, že hodnocení důkazů je doménou soudu nalézacího, tedy soudu prvního stupně, před nímž se důkazy zásadně provádějí, zatímco odvolací soud do jejich hodnocení zasahuje pouze tehdy, pokud jsou provedené důkazy hodnoceny v rozporu s touto zásadou zakotvenou v ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.. Taktomu v projednávaném případě není. Naopak je nutno zdůraznit, že soud I. stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 tr.ř., tzn. že provedené důkazy hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění. Za této situace by ani odvolací soud nemohl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. zrušit jen proto, že by hodnotil na základě svého přesvědčení tytéž důkazy jiným v úvahu přicházejícím způsobem. V takovém případě totiž nelze napadenému rozsudku vytknout žádnou vadu ve smyslu uvedeného ustanovení (viz. R 53/1992 Sb.r.tr.).

13. Nebyla však shledána ani žádná procesní pochybení ve vztahu k obžalovaným, odvolací soud se nemohl ztotožnit s jejich odvolacími námitkami ohledně údajného vadného provedení domovní prohlídky nemovitosti v [adresa] v obci [obec] (558061), katastrální území Dožice, a dále domovní prohlídky v bytě obžalované [jméno] [příjmení] na adrese [adresa], tytéž skutečnosti pak mají platit i pro prohlídku jiných prostor a pozemků, a to dvou motorových vozidel zn. NISSAN QASHQAI. Souhlasit pak nelze ani s výhradami proti příkazu k nařízení odposlechů vydaných Okresním soudem Plzeň – město, stejně jako obsahu jednotlivých protokolů vztahujících se ke sledování osob a věcí a jejich povolení. K tomu následující:

14. Je skutečností, že příkaz k provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemku byl vydán s určitým časovým odstupem od doby, než k samotnému tomuto úkonu bylo přikročeno. Zde je však třeba poukázat na rozhodnutí usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 5Tdo 1312/2010 z 15.12. 2010, podle kterého ani určitý časový odstup od vydání příkazu k domovní prohlídce do okamžiku jejího provedení nemůže zpochybnit závěr o neodkladnosti a neopakovatelnosti předmětného úkonu. Zde totiž vždy závisí na uplatněné taktice vedení přípravného řízení, jež je plně v kompetenci orgánů činných v přípravném řízení. Obdobně lze citovat např. usnesení Ústavního soudu III.ÚS 2172/18 z [datum]. Neodkladnost a neopakovatelnost úkonu byla v této fázi prověřování osob, tedy i odvolatelů, zcela na místě u této typicky drogové trestné činnosti, kdy s ohledem na latentní způsob páčání této trestné činnosti, hrozilo zničení důkazů omamné a psychotropní látky, prekurzorů a stop. Podle ustanovení § 82 odst. 1,2 tr.ř. lze domovní prohlídku i prohlídku jiných prostor vykonat, existuje-li pouhé důvodné podezření, že v bytě nebo jiné prostře je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení. Jestliže tedy odvolatelé upozorňují na to, že k provedení těchto prohlídek mělo dojít až po zahájení trestního řízení, neboť v době jejich konání již byli zadrženi, nutné říci, že k zadržení v dané věci došlo rovněž z důvodu důvodného podezření, že dochází k páčání drogové trestné činnosti, nebyly však známy konkrétní skutečnosti, zejména pak ohledně rozsahu trestné činnosti a tomu odpovídající právní kvalifikace, které byly dovozeny právě v důsledku vyhodnocení závěrů těchto prohlídek. Rovněž z pohledu zachování práva na obhajobu odvolatelů je třeba říci, že touto skutečností se již zabýval i nalézací soud. Po zadržení odvolatelů jim byly doručeny i předmětné příkazy, byli poučeni o právu zvolit si obhájce a účasti u domovních prohlídek či prohlídek jiných prostor a pozemků. Plně lze přitom v podrobnostech odkázat na odst. 153-156 odůvodnění napadeného rozsudku ohledně obžalovaných [jméno] a D. [příjmení] a odst. 169-171 ohledně obžalované [příjmení]. [příjmení], s nímž se odvolací soud plně ztotožňuje. Kromě toho považuje vrchní soud za potřebné zdůraznit, že provedení domovní prohlídky jakožto

neodkladného úkonu, nelze vykládat tak, že tato neodkladnost by měla být vázána na provedení záhy po vydání příkazu. Neodkladnost je zde vázána na to, zda je úkon proveden před zahájením trestního stíhání dle § 158 odst. odst. 3 písm. i) tr.ř., či po zahájení trestního řízení dle § 160 tr.ř. S ohledem na to co bylo shora uvedeno a s ohledem na argumentaci nalézacího soudu je tak třeba považovat provedení domovní prohlídky nemovitostí v [část obce] čp.92 jakožto úkonu neodkladného za odůvodněné a zákonné.

15. Pochybení nebylo shledáno ani v otázce provedení dalších důkazů, a to telefonních odposlechů, včetně vydání povolení dle § 88 odst. 1,2 tr.ř., když odvolatelé poukazují na to, že v samotném povolení nejsou uvedeny konkrétní důvody, které ospravedlňovaly konání těchto odposlechů ve vztahu k [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno]. S touto obhajobou se rovněž již vypořádal nalézací soud v odst. 172 a 173 odůvodnění napadeného rozsudku, odvolací soud se s tímto plně ztotožňuje a lze na něj odkázat. Kromě toho, co zde uvedl nalézací soud možno dále odkázat na stanoviska Nejvyššího soudu k této problematice, která jsou vyjádřena v rozhodnutích sp.zn. 6 Tz 3/2017 a 3 Tdo 139/2017. Lze takto zdůraznit, že dle Nejvyššího soudu, není-li v příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu dle § 88 odst. 1 tr.ř. podrobně odůvodněno, proč nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak, anebo proč by bylo jinak jeho dosažení podstatně ztíženo, neznamená to bez dalšího jeho nepoužitelnost jako důkazu v trestním řízení. Postačí totiž, vyplývá-li splnění této zákonné podmínky ze spisového materiálu, z okolností případu a z procesní charakteristiky dané fáze řízení. V předmětné trestní věci byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu realizován na základě řádného povolení soudu, včetně označení účastenských stanic a stanovení doby. Bylo vycházeno z toho, že účelem je zjištění pachatelů a rozkrytí závažné drogové trestné činnosti. Ta je svoji podstatou vždy páchána sofistikovaně a snahou o zajištění co nejvyššího utajení. Jestliže byl za těchto podmínek, které byly v návrhu uvedeny, vydán soudem příkaz dle § 88 odst. 2 tr.ř., jde o postup zcela zákonný a důkaz takto získaný procesně proveditelný. Při tomto hodnocení nemůže odvolací soud souhlasit s odvolací námitkou ohledně toho, že by měla být předmětná trestná činnost rozkryta na podkladě objasňování jiné trestní věci na podkladě odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, když v návrhu a povolení jsou jasně uvedena jména i čísla účastnických stanic obžalovaných.

16. Rovněž pokud pak jde o sledování osob a věcí dle § 158d tr.ř., ani zde neshledal odvolací soud žádné procesní pochybení, i této otázce věnoval nalézací soud k námitce obhajoby zvýšenou pozornost a své úvahy a závěry vyjádřil v odst. 159 – 162 odůvodnění svého rozhodnutí. Je nutno konstatovat, že sledování osob a věcí, které se vyskytovaly na pozemku rodinného domu č. 82 v obci [část obce], okr. [okres], bylo prováděno v souladu s písemným povolením státního zástupce. Sledování osob a věcí, které se vyskytovaly v hospodářské budově bez čísla popisného a evidenčního, která je součástí rodinného domu č. 82 v obci [část obce], okr. [okres], pak bylo prováděno v souladu s písemným povolením soudkyně okresního soudu [okres], jak i zdůraznil nalézací soud. Vyjádřil se též k tomu, že na protokolech o sledování na č.l. 1510 a 1847 chybí podpis úřední osoby. K tomu je však třeba zdůraznit, že ne každé procesní pochybení má za následek nepoužitelnost takového důkazu, zejména pokud jde o pochybení formální, přičemž získání a validitu důkazu lze ověřit i z dalších skutečností, kupř. provedením přehráním pořízeného videozáznamu z tohoto úkonu, na což rovněž poukázal soud I. stupně. Pokud odvolatelé prostřednictvím svého společného obhájce dále namítají, že policie překročila meze povolení, když vstoupila dne [datum] do vnitřních prostor sledované nemovitosti, zdokumentovala odvětrávací systém a uložené movité věci, k tomu považuje odvolací soud za potřebné odkázat na zdůvodnění napadeného rozhodnutí v odst. 161 a ve shodě s tímto zdůraznit, že Povolení ke sledování osob a věcí vydané Soudkyní Okresního soudu [okres] (č.l. 987) a jeho prodloužení (č.l. 993) bylo vydáno ve vztahu k osobám, ale též i věcem uschovaným ve vnitřních prostorách popsané hospodářské budovy ve vlastnictví [jméno] [příjmení]. Z tohoto

pohledu tak nelze považovat úkony prováděné policejním orgánem za překročení soudem vydaného povolení.

17. Je tak třeba dojít k závěru, že skutková zjištění, která učinil nalézací soud, mají reálný podklad v řádně procesně provedených důkazech, když tato skutková zjištění odpovídají též jejich právnímu posouzení. Toto je zcela markantní nejen v případě obžalovaných [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení], kteří se výrobou pervitinu přímo zabývali, ale též i v případě spoluobžalované [jméno] [příjmení], která při vědomosti jejich jednání opatřila prostředky – chemikálie, které byly následně k této výrobě použity. Obžalovaní [jméno] a [jméno] [příjmení] naplnili též kvalifikovanou skutkovou podstatu § 283 tr. zákoníku v podobě velkého rozsahu, když bylo vycházeno z judikatorně řešených stanovisek a rozhodnutí Nejvyššího soudu (Tpjn 301/2013, 15 Tdo 1003/2012), na která poukázal již nalézací soud, když toto jednání pak bylo správně posouzeno dle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Naplnění této kvalifikované skutkové podstaty pak bylo správně shledáno též v případě jednání obžalované [jméno] [příjmení], která se sice měla zapojit pouze tím, že dne [datum] zakoupila v prodejně drogerie Tety chemikálie, kterých se k výrobě pervitinu užívá, ze sledování objektu, v němž k výrobě pervitinu docházelo pak vyplynulo, že i tato obžalovaná měla přehled o tom, že k této výrobě zde dochází a zakoupení chemikálií spadá do období (10.7 – [datum]), kdy došlo k výrobě pervitinu a kdy z výsledku domovní prohlídky vyplynulo, že byly zajištěny produkty o vysokém obsahu hydrochloridu metamfetaminu a hydrochloridu pseudoefedrinu, které zásadním způsobem naplnily a překročily množství určené shora citovanými rozhodnutími NS ČR jako velký rozsah. Tuto právní kvalifikaci ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je tak nutné aplikovat též v případě obžalované [jméno] [příjmení], jak správně učinil nalézací soud. V případě obžalovaného [jméno] nalézací soud rovněž správně posoudil jeho jednání též podle kvalifikované skutkové podstaty § 283 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a to s ohledem na jeho předchozí odsouzení rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 27.08.2018 sp. zn. 1 T 175/2013 ve spojení s následným rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 05.06.2019 sp. zn. 6 To 59/2019. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani to, že se obžalovaný [jméno] neúčastnil veřejného zasedání před Krajským soudem v Plzni, když byl přítomen u hlavního líčení před okresním soudem, tedy byla mu známa ta skutečnost, že byl byt' nepravomocně odsouzen a pro jakou trestnou činnost, musel být srozuměn i s tím, že před odvolacím soudem bude toto trestní stíhání pravomocně skončeno. Jestliže se z vlastního rozhodnutí odvolacího řízení neúčastnil, nemůže mít toto vliv na případnou kvalifikaci nyní projednávaného jednání dle § 283 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když je nutné dovodit, že se této trestné činnosti dopustil i přes předchozí odsouzení pro drogovou trestnou činnost. Na tomto tvrzení nemůže nic změnit ani ta skutečnost, že předmětné trestné činnosti se dopouštěl, aniž mu bylo doručeno rozhodnutí odvolacího soudu. Rozhodující je to, že se nyní projednávané trestné činnosti dopustil přesto, že byl pro takový (drogový) trestný čin v posledních třech letech potrestán. Dále je nutné odmítnout i odvolací námitku obžalovaného ohledně toho, že trestní stíhání bylo zahájeno pro jinou trestnou činnost (mírnější právní kvalifikaci), neboť totožnost skutku, pro který bylo zahájeno trestní stíhání a v němž byl pokračováno po zjištění rozsahu trestné činnosti, byla zachována. Totožnost je dána jak samotným jednáním a jeho následkem, když v usnesení o zahájení je specifikována doba, místo i způsob spáchání, na toto navázalo i rozšíření právního posouzení předmětného jednání, když na podkladě znaleckého posouzení věcí zajištěných při domovní prohlídce [datum] v objektu v [adresa] byl učiněn závěr o naplnění velkého rozsahu dle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

18. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal též výroky o uložených trestech. Pokud jde o obžalovaného [jméno] [jméno], lze považovat soudem I. stupně vyměřený trest odnětí svobody v trvání devíti roků za trest zcela zákonný, který odráží jak stupeň narušení tohoto obžalovaného, tak i společenskou škodlivost jeho jednání. V jeho případě nutno především zdůraznit, že v minulosti již byl odsouzen pro typově shodnou trestnou činnost, což

se jednak promítlo v použití kvalifikované skutkové podstaty dle § 283 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (viz shora) a nemohlo tak mít význam pro úvahy o výši trestu, nicméně kromě tohoto odsouzení je v jeho rejstříku trestů záznam rovněž pro další drogovou trestnou činnost. Jde o obžalovaného, který byl řídicím elementem páčání trestné činnosti, úkoloval spoluobžalovanou M. [příjmení], která vykonávala práce spíše pomocné, když samotným chemickým procesem výroby se zabýval obžalovaný [jméno]. Z páčání trestné činnosti měl tento obžalovaný největší profit, lze tvrdit, že rozhodujícím způsobem financoval pořízení nemovitosti, její rekonstrukci a dovybavení. Souhrn těchto skutečností pak byl vyhodnocen odvolacím soudem tak, že považoval za nutné vyjádřit určitou diferenciaci ukládaných trestů odnětí svobody dvou hlavních pachatelů, tedy obžalovaného [jméno] a [jméno] [příjmení]. Z tohoto důvodu byl proto zrušen výrok o uložení trestu odnětí svobody v případě obžalované [příjmení]. [příjmení] a při shodných závěrech o vině a právním posouzení jejího jednání jí byl nově vyměřen trest v trvání osmi roků, tedy trest mírnější na spodní hranici zákonné trestní sazby § 283 odst. 3 tr. zákoníku. Přezkumu byl podroben v případě obžalovaného [jméno] též trest propadnutí náhradní hodnoty, a to zajištěných finančních prostředků. I přes poněkud kusé odůvodnění tohoto trestu nalézacím soudem, který jím spíše zdůvodnil nemožnost uložení státním zástupcem navrhovaného peněžitého trestu, je možné říci, že trest propadnutí náhradní hodnoty 100 tis. Kč a 1135 EUR byl uložen řádně za splnění zákonných předpokladů. Jestliže obžalovaný [jméno] v odvolacím řízení namítal, že nebylo prokázáno, že tyto finanční prostředky vlastnil či zda mu náležely, je potřebné říci, že byly zajištěny při domovní prohlídce v místě, kde probíhala výroby pervitinu, tedy v nemovitosti v [adresa]. Tuto nemovitost užíval obžalovaný [jméno], pokud jde o obžalovanou [jméno] [příjmení], která nemovitost rovněž používala k bydlení, ta sama ve své výpovědi uvedla, že v inkriminované době pracovala jen brigádně, finančně jí pomáhali otec s matkou. Lze tedy vyloučit, že by poměrně vysoký finanční obnos náležel této obžalované, která navíc neměla účast na výrobě pervitinu a tedy ani finančně neprofitovala na drogové trestné činnosti, na rozdíl od obžalovaného [jméno]. Lze tedy dospět k závěru, že se jednalo o finanční prostředky náležející obžalovanému [jméno] a v tomto směru lze tedy souhlasit s uložení předmětného trestu propadnutí náhradní hodnoty.

19. Pokud pak jde o obžalovanou [jméno] [příjmení] a přezkum jí vyměřeného trestu, při správných skutkových zjištěních nalézacího soudu a právního posouzení jejího jednání a při odvolací námitce státního zástupce, který považoval podmíněný trest odnětí svobody vyměřený pod spodní hranici zákonné trestní sazby za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku za trest pro její nápravu za postačující, v podstatě ani nemohl odvolací soud zvažovat zpřísnění tohoto druhu trestu, aby v opačném případě nedošlo k porušení předvídatelnosti výsledku odvolacího řízení. Na druhé straně se však odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce zabýval jeho návrhem na uložení peněžitých trestů všem obžalovaným. K tomu následující:

20. V případě obžalovaného [jméno] [jméno] se vrchní soud zcela ztotožňuje s názorem, který vyslovil nalézací soud v odst. 213 odůvodnění přezkoumávaného rozsudku, když neakceptoval návrh státního zástupce na uložení peněžitého trestu ve výši 500 tis. Kč. Souhlasit však nelze ani s návrhem státního zástupce učiněným v odvolacím řízení, tedy na zrušení trestu propadnutí náhradní hodnoty a uložení trestu peněžitého. Nutno připomenout, že jmenovanému byl vyměřen trest odnětí svobody v trvání devíti roků, tedy trest velmi přísný, a navíc mu byl uložen i trest propadnutí náhradní hodnoty, a to zajištěných finančních částek v korunách i eurech. Argumentace státního zástupce ohledně toho, že tento obžalovaný je majetný, neboť financoval rekonstrukci a vybavení nemovitosti v [adresa] rovněž nemůže odůvodnit dobytost případného peněžitého trestu, když o této nemovitosti a dalšího příslušenství bylo rozhodnuto ochranným patřením – zabrání části majetku podle § 102a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (viz. níže). Pokud jde o argumentaci zakoupením exotické dovolené pro všechny obžalované, již z charakteru tohoto nákupu je zřejmé, že již byl spotřebován a pouze dokresluje finanční situaci v inkriminované době. Nelze však dovozovat, že by přetrvávala i v současné době, když finanční profit z páchané

drogové trestné činnosti byl odčerpán ve formě trestu propadnutí náhradní hodnoty a zabráním částí majetku. Z tohoto pohledu proto odvolací soud neshledal odvolání státního zástupce podané v neprospěch obžalovaného [jméno] důvodným.

21. Jiná je však situace v případě obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Krajský soud v této otázce připustil, že obžalovaní páchali trestnou činnost ze zjištěného motivu, vyslovil však předpoklad nedobytnosti případného peněžitého trestu. Souhlasit je zde možné s tím, že obě obžalované páchaly trestnou činnost ze zjištěného motivu, pokud jde o obžalovanou [jméno] [příjmení], trestná činnost jí pokrývala veškeré životní potřeby, v případě obžalované [jméno] [příjmení] lze poukázat minimálně na to, že participovala na zahraniční dovolené hrazené z prostředků pocházejících z trestné činnosti dalších obžalovaných. Souhlasit však nelze s názorem krajského soudu ohledně nedobytnosti peněžitého trestu. V tomto směru je třeba přisvědčit odvolací námitce státního zástupce, který upozornil na tu skutečnost, že oběma těmito obžalovaným byl pro případ uložení peněžitého trestu zajištěn majetek v podobě osobních vozidel zn. Nissan Qasqai r.z. 3M1 6150 (ve vlastnictví [jméno] [příjmení]) a 6P5 2494 (ve vlastnictví [jméno] [příjmení]). Obě tato vozidla již byla i prodána a finanční prostředky jsou uloženy právě pro případné uložení peněžitých trestů. Za této situace proto Vrchní soud nově u obou obžalovaných po jejich zrušení vyslovil výroky o trestech. V případě obžalované [jméno] [příjmení] tak učinil z podnětu odvolání jak obžalované tak i státního zástupce, když z důvodů shora uvedených jí byl vyměřen trest odnětí svobody v trvání osmi roku s výkonem ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku (způsob výkonu trestu nebyl státním zástupcem v odvolání vytýkán), zároveň byl této obžalované uložen peněžitý v celkové výši 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tedy ve výši 100 000 Kč. V případě obžalované [jméno] [příjmení] jí byl uložen shodný trest odnětí svobody dle § 283 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku jako v napadeném rozsudku, nicméně trest byl přísně o uložení peněžitého trestu 50 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tedy trest 50 000 Kč. Peněžní prostředky získané prodejem vozidel u obžalované [jméno] [příjmení] společně se zajištěnou finanční hotovostí 20 tis. Kč pokryjí takto vyměřený peněžitý trest, v případě obžalované [jméno] [příjmení] jej i převyší, odvolací soud však byl vázán zásadou zákazu reformace in peius (zákaz změny k horšímu) a přidržel se návrhu státního zástupce, když převyšující finanční prostředky budou této obžalované po úhradě peněžitého trestu vráceny.

22. Z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] a jeho dcery [jméno] [příjmení] (zúčastněné osoby) byl dále přezkoumán též výrok dle § 102a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku o uložení ochranného opatření – zabránění části majetku, a to nemovitosti v [adresa], nemovitost - pozemek parcelní číslo st. 44/2 v obci [obec] (558061), katastrální území Dožice (631469), číslo LV: 264, o výměře 997 m², zastavěná plocha a nádvoří, a veškeré stavby na něm se nacházející, včetně rodinného domu [adresa], ve vlastnictví [jméno] [příjmení]. Zde je nutné nalézacímu soudu vytknout procesní pochybení, když [jméno] [příjmení] neposkytl práva dle § 42 tr.ř. Jmenovaná sice byla v přípravném řízení vyslechnuta jako svědek a odepřela výpověď dle § 100 odst. 1 tr.ř., k tomu však došlo již dne [datum] (č.l. 2518 spisu), k zajištění nemovitosti pak došlo až následně dne [datum] (č.l. 3472). Pro úplnost nutno zmínit i to, že o zajištění nemovitosti bylo ponejprv rozhodnuto v přípravném řízení již dne [datum] (tedy rovněž až po odmítnutí výpovědi [jméno] [příjmení]), předmětné usnesení sp.zn. 2 Zt 42/2019 byl usnesením Okresního soudu [okres] dne 3.12. 2019 sp.zn. 5 Nt 2028/19 zrušeno z formálních důvodů a nedostatečného odůvodnění. Podle § 42 odst. 1 tr.ř. je nutné zúčastněné osobě poskytnout možnost, aby se k věci vyjádřila. Dalším právem je být přítomna při hlavním líčení a veřejném zasedání, činit při nich návrhy, nahlížet do spisů a podávat případech v zákoně uvedených opravné prostředky. Podle odst. 2 tohoto ustanovení jsou orgány činné v trestním řízení povinny poučit zúčastněnou sobu o jejích právech. Je zřejmé, že podle těchto ustanovení nalézací nepostupoval. Odvolací soud proto napravit tato pochybení, doručil zúčastněné osobě předmětný rozsudek a zajistil její účast u

odvolacího řízení, poskytl jí právo se k věci vyjádřit. Nutno zdůraznit, že určitá práva zúčastněná osoba již vykonávala poté, co si zvolila právního zástupce.

23. I po takto doplněném řízení dospěl odvolací soud k závěru, že výrok dle § 102a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku o uložení ochranného opatření – zabránění části majetku (viz. shora), je správný. V tomto směru je jednak možno odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku v odst. 215. a 216. Zákonný rámec daného postupu je uveden v § 102a odst. 1 tr. zákoníku. Podle tohoto ustanovení lze uložit zabránění části majetku, pokud pachatel některým z trestných činů taxativně vyjmenovaných v tomto ustanovení pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch a soud má za to, že určitá část jeho majetku pochází z trestné činnosti vzhledem k tomu, že hodnota majetku, který pachatel nabyt nebo převedl na jinou osobu nebo do majetku ve svěřeneckém fondu v době nejdéle 5 let před spácháním takového trestného činu, v době jeho páchaní nebo po jeho spáchání, je v hrubém nepoměru k příjmům pachatele nabytým v souladu se zákonem nebo byly zjištěny jiné skutečnosti odůvodňující takový závěr. Podle § 102a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku lze pak uložit zabránění části majetku ve vztahu k věci, která by jinak mohla být zabráněna podle § 102a odst. 1 trestního zákoníku, mj. tehdy, pokud pachatel takovou věc převedl na osobu blízkou.

24. Skutečnosti, které nalézací soud zjistil ohledně zakoupení nemovitosti shrnul v odst. 216 své rozhodnutí a lze na ně bezezbytku odkázat. Dále je třeba poukázat na to, že rovněž Vrchní soud v Praze se již touto problematikou zabýval ve svém rozhodnutí ze dne 17.4.2020 sp.zn. 15 To 20/2020 jímž mj. dle podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. zamítl stížnost [jméno] [příjmení] do usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 10.3.2020 č.j. 4 T 1/2020-3472, jímž bylo rozhodnuto dle § 358b odst. 1 tr.ř. o zajištění předmětné nemovitosti. Pro úplnost je třeba ještě dodat to, že daný postup byl přezkoumán z podnětu ústavní stížnosti podané [jméno] [příjmení], když Ústavní soud I. ÚS 1651/2020 ze dne [datum] stížnost [jméno] [příjmení] odmítl.

25. Lze tak shrnout, že předmětná nemovitost byla zakoupena za částku 1 498 000 Kč, která byla v den koupě vložena na bankovní účet [jméno] [příjmení], přičemž není zřejmé, jakým způsobem tyto prostředky získala. Již v předchozím usnesení krajského soudu týkajícího se zajištění nemovitosti bylo zjištěno, že [jméno] [příjmení] ode dne [datum] pobírá invalidní důchod, jehož výše se v posledních třech letech pohybovala mezi částkami cca 9.000 Kč – 10 400 Kč měsíčně.

26. Ve svém odvolání zúčastněná osoba uvedla poměrně obsažný výčet jejích pravidelných měsíčních příjmů v letech 2017, 2018 Vrchní soud v Praze v odvolacím řízení k této otázce doplnil dokazování o listinné důkazy na č.l. 2732 – 2746, které sumarizují veškeré příjmy, které [jméno] [příjmení] měla od r. 2006, kdy jí byl přiznán invalidní důchod, až do současné doby. Lze konstatovat, že se jedná kromě shora uvedeného dále o příjmy ze zaměstnání u společností U Serrvis. s., Unex Persag, Europ Calling, TAP a [příjmení] společnost o.p.s. Nutno dospět k závěru, že souhrn všech těchto příjmů by nepokryl úhradu kupní ceny v situaci, kdy zúčastněná osoba nutně musela hradit své náklady na obživu a bydlení. Pokud by Vrchní soud v Praze přijal tvrzení všech stěžovatelkou uvedených měsíčních příjmů v letech 2017 a 2018 za odpovídající skutečnosti, nelze vyvodit, že by celková částka cca 44.000 Kč měsíčně byla čistým příjmem stěžovatelky, když její necelá čtvrtina má být příspěvek na péči, přičemž tento je poskytován na základě zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen zákon o sociálních službách) a Vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a nárok na jeho poskytování je vázán na jeho účelnost, která je vymezena právě těmito předpisy. Nelze o něm tedy uvažovat jako o příjmu zvyšujícím životní úroveň nebo úspory jeho adresátů, ale naopak slouží pro umožnění jejich potřebné základní péče. Po odečtení měsíčního příspěvku na péči a při zohlednění nutných měsíčních životních nákladů nelze dospět k tomu, že by za tyto dva roky byla stěžovatelka schopna našetřit na předmětnou nemovitost ani co do třetiny její ceny.

27. Zároveň důvěryhodnosti tvrzení, že se jedná zčásti o prostředky stěžovatelky, z nichž byla nemovitost pořízena, nesvědčí ani v unesení uvedený způsob, jakým byly finanční prostředky na účet stěžovatelky připsány, tedy jednorázovým vkladem a v týž den, co byla uvedená částka 1.498.000 Kč na zakoupení nemovitosti uhrazena. Třebaže odvolatelka konstatuje, že na darování či zápůjčku se nevztahuje povinnost písemné podoby, nelze takto dospět k závěru o legálnosti nabytí nemovitosti, navíc toto tvrzení nebylo nikterak konkretizováno.

28. Ke všem těmto pochybnostem je nutné dále poukázat na okolnosti úhrady kupní ceny nemovitosti, kdy celá suma bezmála 1,5 mil. Kč byla vložena na účet jmenované v den zakoupení, veškeré rekonstrukce a režijní poplatky byly hrazeny obžalovanými, v daném místě byla páchána drogová trestná činnost velkého rozsahu. [příjmení] [jméno] [příjmení] nebyla přítomna jednání s realitním makléřem, její otec – obžalovaný [jméno] [jméno] při tomto jednání uvedl, že nemovitost kupuje pro dceru.

29. Rozhodování o zajištění majetku ať ve formě trestu propadnutí či zabrání je v případě nemovitosti nutno zvažovat pečlivě a dbát ochrany dotčených osob z pohledu zachování práva na obydli. V daném případě je možné s jistotou konstatovat, že v předmětné nemovitosti byla páchána zvláště závažná trestná činnost a lze usuzovat, že právě toto byl hlavní důvod jejího pořízení. Právní rámec uložení ochranného opatření dle § 102a odst. 2 písm. b) je nutno podřadit pod důvod dle odst. 1 tohoto ustanovení, kdy je třeba zdůraznit, že část majetku obžalovaný [jméno] nabyt trestnou činností, financoval zakoupení nemovitosti, která od samého počátku z důvodů shora uvedených byla vedena jako majetek ve vlastnictví jeho dcery [jméno] [příjmení]. To, že je zde jako vlastník uvedena jmenovaná bylo velmi pravděpodobně motivováno ze strany obžalovaného [jméno] tím, že je proti němu vedeno několik exekucí, zvažovat lze i zastření páchání předmětné trestné činnosti. Ona sama nebyla v nemovitosti v době, kdy probíhalo sledování nikdy přítomna. Nebyla vedena ani jako zákazník odběru el. energie. Nepodílela se na rekonstrukci nemovitosti. Obhajobou předložený doklad o placení nájmu obžalovaným [jméno] v době odvolacího řízení nemá průkaznost z hlediska tvrzení o údajném pronájmu, když k této úhradě došlo až dne [datum], tedy po spáchání předmětné trestné činnosti. Nelze dovodit jakýkoliv vztah jmenované k této nemovitosti s výjimkou toho, že je zapsána na listu vlastnictví jako majitel. Souhrn všech shora uvedených skutečností vede k jednoznačnému závěru, že nemovitost pořídil obžalovaný [jméno] za nelegální prostředky, když on sám ani jiné prostředky neměl, a pouze formálně zde jako vlastník byla uvedena jeho dcera [jméno] [příjmení].

30. Za této situace je proto nutné považovat výrok, jímž bylo rozhodnuto dle § 102a odst. 2 písm. tr. zákoníku o uložení ochranného opatření – zabrání části majetku, za výrok zákonný. Za této situace byla proto odvolání zúčastněné osoby – [jméno] [příjmení] a obžalovaného [jméno] [jméno] dle § 256 tr.ř. jako nedůvodná zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Je proti němu možné podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 15. ledna 2021

JUDr. Bohumil Kalát senátu
předseda senátu